

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 12 mars 1894, kl. 3 e. m.

*Konstitutionsutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om
ändrad lydelse af §§ 6 och 13 riksdagsordningen.*

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till utskottets behandling hänvisad motion, n:o 153, hafva herrar *O. R. Themptander, G. Elowson* m. fl. föreslagit, att Riksdagen ville antaga till hvilande för vidare grundlagsenlig behandling följande förslag till förändrad lydelse af §§ 6 och 13 riksdagsordningen:

§ 6.

1. Första Kammarens ledamöter skola för en tid af 9 år utses af landstingen och stadsfullmäktige i de städer, som ej i landsting deltaga.

2. Hvarje landsting och sådan stad, som nu nämnd är, väljer efter folkmängden inom sitt område en riksdagsman för hvarje fullt tal af 40,000. Går ej folkmängden upp till 40,000, väljes dock en riksdagsman.

3. Landsting och stad, som vid 1892 års slut egde utse 2 eller flere riksdagsmän, bibehålle dock rätt att välja riksdagsman för hvarje fullt tal af 30,000, men ej för större folkmängd, än det eller den hade vid nämnda års slut, och må ej utse ökad antal riksdagsmän, förrän folkmängden, enligt hvad i mom. 2 är stadgadt, dertill föranleder.

Bih. till Riksd. Prot. 1894. 3 Saml. 3 Häft. (N:o 3.)

§ 13.

1. Andra Kammarens ledamöter — — — valet skett.
2. Å landet — — — hvardera en riksdagsman.
3. I hvarje stad, som eger en folkmängd af tiotusen eller mer, utses en riksdagsman och derutöfver en för hvarje fullt tal af tjugutusen, hvarmed folkmängden öfverstiger tiotusen. Öfriga städer — — — tolf tusen.
4. Stad, som vid 1892 års slut egde utse 2 eller flere riksdagsmän, bibehålle dock rätt att välja en riksdagsman för hvarje fullt tal af tiotusen, men ej för större folkmängd, än den hade vid nämnda års slut, och må ej utse ökad antal riksdagsmän, förr än folkmängden, enligt hvad i mom. 3 är stadgadt, dertill föranleder.

Då Riksdagen innevarande år slutligen antagit ett förslag om ändrad lydelse af §§ 6, 13, 15, 16, 22 och 28 riksdagsordningen, åsyftande, bland annat, fixering af antalet representanter i båda Kamrarne, samt frågan om begränsning af riksdagsmännens antal, hvars lösning förevarande motion afser, således redan blifvit af Riksdagen afgjord, hemställer utskottet,

att motionen icke måtte föranleda någon Riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 mars 1894.

På utskottets vägnar:

O. BERGIUS.